Lévai Júlia

Időjátékok

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 43. szám, 2014. október 22.

Véleményem szerint Rogán Antal vagyonosodási vizsgálata június óta befejezett játszma. Igaz, a játszmában érintett szervek hagyják, hogy az ellenzéki sajtó és az abban nyilatkozó szakértők fussanak még néhány kört: hadd vesszenek el a téma technikai részleteiben és járuljanak hozzá ezzel ők maguk is a kérdés súlytalanításához (Előzmény az *ÉS*-ben: Kovács Zoltán: *Ötven fekvőtámasz*, 2014/37., szept. 12.). Egy vagyonvizsgálat úgy zajlik, hogy az adóhivatal a Közvetlen Elektronikus Adatkapcsolati Rendszeren (KEA) keresztül lekéri az általa elérhető nyilvántartásokat (az ingatlanok, gépjárművek, bankszámlák, illeték- és adóbefizetések adatait). Ezt 2007 óta könnyedén megteheti, hiszen egyfelől az Illetékhivatal beolvadt az adóhivatalba, másfelől kötelezővé tették az elektronikus adóbevallást, így a hivatal azóta mindezekből azonnal összevethető adatokat tud begyűjteni, személyekre bontva. Ennek érdekében külön vagyonosodási vizsgálati főosztályokat és osztályokat hoztak létre. A témával egyáltalán foglalkozó újságírók ma tehát okkal hivatkozhatnak arra, hogy mennyire egyszerű is lenne Rogán vagyonosodását feltárni: csak meg kell nézni a bevételeit, és azokat össze kell vetni a kiadásaival. Ezt néhány újságíró természetesen meg is teszi, amivel azonban egykettőre nevetségessé válik. Ha ugyanis ez ilyen egyszerű, akkor eközben vajon miért idézik nyakra-főre a jogászokat, akik szerint ilyen rövid idő alatt nem lehetett elvégezni egy vagyonvizsgálatot?!

Ami persze másfelől igaz, mert a magánszemélyeknek nincs könyvvezetési és iratmegőrzési kötelezettségük. Ha tehát például olyan vagyontárgyak eredetéről kell papírokat beszerezni, amelyek adásvétele kívül esik a szokványos adókedvezmények vagy munkahelyi igazolások körén, akkor ennek felgöngyölítése valóban hónapokig is eltart.

Csakhogy a dokumentálást illetően van itt még egy fontos fogalom, és ez az elévülés. A vásárlások–eladások bizonylatait az adótörvények szerint hat évig kell megőrizni. Amihez valaki ennél régebben jutott hozzá, annak értékét nem köteles dokumentumokkal igazolni.

A vizsgált személyt azonban ezúttal kizárólag az Együtt–PM társelnöke, Juhász Péter szerette volna rossz helyzetbe hozni. Az ő feljelentése után (április 2.) a Központi Nyomozó Főügyészség – tudatosan vagy nem – már időt adott Rogánnak ahhoz, hogy rátaláljon az őt jobb helyzetbe hozó elévülés lehetőségére. A Főügyészség szóvivője, Nagy Andrea áprilisban azt mondta a helyzetet firtató *444.hu*-nak, hogy bár a feljelentést a törvényben meghatározott háromnapos határidőn belül elbírálták, 22-én a feljelentés kiegészítését rendelték el. A lap ennek alapján azt jósolta, hogy így *„akár már május 7-én, legkésőbb pedig május 22-én ki kell derülnie, hogy indítanak-e nyomozást Rogán ellen hiányos vagyonnyilatkozata és vagyongyarapodása miatt”.*

Mindazonáltal sem május hetedikén, sem huszonkettedikén nem derült ki, hogy végül is mit döntött a Főügyészség. A sajtóban erről semmiféle hír nincsen.

Nem sokkal később viszont Rogán újabb korrekciót hajtott végre a vagyonnyilatkozatában: rávezette azt az adatot, amely szerint bizonyos örökségeihez *1998-ban jutott hozzá.* Vagyonosodása tehát a vizsgálatot jóval megelőző időkből ered, így főbb örökségei, mint elévült témák, *kiesnek* egy mai vagyonvizsgálat köréből. Ráadásul mivel az öröklött dolgok megszerzése óta több mint tizenöt év eltelt, ha netán eladott volna valamit azokból, a szerzés idején érvényes és a későbbi eladási ár különbözete ma már jövedelemadó-mentesnek minősül. Arról nem is beszélve, hogy Rogán csak 1998 májusától számít közszereplőnek.

Az, hogy erre eddig sem a NAV, sem Rogán nem hivatkozott, bőven belefér a képbe: így lehet a legjobban hitelteleníteni azt a sajtót, amely ebben a szemmel láthatóan egyszerű ügyben sarlatán, hozzá nem értő módon a vizsgálati idő rövidségének emlegetésével áll elő. Miközben nyilvánvaló, hogy itt egyáltalán nincs szükség semmiféle vagyonvizsgálatra!

Az egyik RTL Klubnak nyilatkozó adószakértő meg is sejtette ezt: szerinte a politikus nem is vagyonosodási, hanem egy szokványos, formai ellenőrzést kért, amelyből pedig nem derül ki a források és az elköltött összegek különbsége, csupán az adózás technikai lebonyolítása. Amelynek alapján viszont a NAV okkal hivatkozott az adótitokra.

A kör itt most kétségtelenül bezárulna, ha nem került volna rá az esetre az az aprócska pötty, hogy az USA által fölvetett korrupciós botrány egyik, feltételezett szereplője a NAV elnöke lenne.

A játszma ettől jelenleg számukra kissé veszélyessé vált. Ám nagy az esélye, hogy ha az USA-ban még sokáig nem értik, mit jelent a törvényesített törvénytelenség, és a nevek lebegtetésével időt adnak a kormánynak a helyzet teljes áthangolására, akkor a kormány ebből is győztes, hazáját védő szabadságharcosként tud majd kikerülni.